

O upadnutí medzi heretikov

11. januára 2021 ✝ Pokladnica viery

Tak som upadol medzi ľudí, šialených od pýchy, veľmi zmyselných a mnohorečných, ktorých ústa boli osídлом diablovým a lepom zmiešaným zo slabík Tvojho mena, mena Pána Ježiša Krista a mena Utešiteľa Ducha svätého. Tie slová mali totiž stále v ústach, ale nebolo to nič iné ako zvuk a bľabotanie jazyka, lebo v srdci nebolo pravdy. Ustavične hovorili „pravda, pravda“, mnoho mi o nej rozprávali, ale pravdy v nich nebolo. Ba falošne hovorili nielen o Tebe, ktorý si Pravda, ale aj o tých prvkoch, z ktorých je svet a stvorenia.

Kvôli týmto bludárom musel som zavrhnúť aj tie pravdy o stvorení a svete, ktoré učili filozofi. Otče môj dobrý, Krása najkrajšia. Ó Pravda, Pravda! Ako vrúcne túžila moja duša po Tebe vtedy, keď mi často a mnoho rozprávali o Tebe z veľkých a hrubých kníh, ale to všetko boli len prázdne slová! Mne, ktorý som mal hlad po Tebe, mne miesto Teba dávali len nepatrný pokrm — slnko a mesiac, krásne Tvoje dielo. Nedávali mi teda Teba, ale len Tvoje diela, a to tiež nie najvzácnejšie.

Sv. Augustín: Vyznania

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/o-upadnuti-medzi-heretikov/>